

PATER

Posted on July 1, 2023 by Björnstjerne Björnson

If you would like to learn to speak and read Latin using the acclaimed *Ecce Romani* series, consider enrolling in [Apocatastasis Institute](#), where Latin is anything but dead!

Homo, de quo hic sermo est, ditissimus ac potentissimus fuit in sua parochia; nomen ejus Thord Överaas. Apparuit uno die in sacerdotii studio alta et studiosa.

"Filiū habeo", inquit, et ego illum volo ad baptismum exhibere.

Quod erit nomen eius?

"Finn-post patrem meum."

"Ac sponsores?"

Quibus commemoratis et probati sunt optimi viri ac feminae relationes Thord in paroecia.

"Numquid est aliud?" Quaesivit sacerdotem et vidit; Cunctatus paulatim rusticus.

"Per se ipsum baptizari," inquit, "vehementer velim."

"Hoc est dicere in hebdomade die?"

"Sabbato sequenti, hora sexta sexta."

"Numquid est aliud?" quaesivit sacerdos.

"Nihil aliud", et rusticus pileum volutabat, quasi iturus esset.

Surrexerunt ergo sacerdos. "Est tamen hoc, tamen." Et ambulans versus Thord, apprehensa manu, intuens graviter in oculos suos: "Deus faxit ut filius fiat tibi benedictio!"

Olim sedecim annis post Thord denuo in studio sacerdotii stetit.

"Vere, admirabiliter aetatem tuam geris, Thorde," inquit sacerdos; nihil enim videbat in homine mutandum.

"Id est, quia molestias non habeo," respondit Thord. Ad haec sacerdos nihil dixit, sed aliquantisper quaesivit: "Quid placet hoc vespere?"

"Veni vesperi de illo filio meo cras confirmandus."

"Ille puer clarus est."

"Nolebam reddere sacerdoti, donec audivi quem numerum haberet puer, cum cras in ecclesia substitueret."

"Stabit unus numerus."

"Sic audivi; et hic sunt decem denarii sacerdoti."

"Nihil aliud possum facere vobis?" percontatus sacerdotem intuens Thord.

"Nihil aliud."

Thord exivit.

Octo annis ampliusolvebatur, ac deinde quadam die extra sacerdotii studium strepitus audiebatur, multi enim appropinquabant, et ad caput eorum Thord, qui primus intravit.

Sacerdos intuens eum agnovit.

"Hoc vespere bene venisti, Thord," inquit.

"Hic peto ut banna edantur filio meo: uxorem ducet Karen Storliden Gudmundi filia, quae hic iuxta me stat."

"Quare, id est opulentissima puella in parochia."

"Sic rusticus," inquiunt, "comam manu gestans reduxit."

Sacerdos aliquandiu quasi in profunda cogitatione sedit, deinde nomina in libro suo ingressus, nulla commentatione faciens, subscripserant homines subscriptis. Thord tria dollaria in mensa posuit.

Dixit sacerdos: "Unum est totum habeo", ait sacerdos.

"Optime scio; sed unicus meus est; id pulchre facere volo."

Sacerdos pecuniam sumpsit.

"Hoc jam tertium est, Thorde, quod propter filium tuum huc venisti."

"At nunc cum eo sum", Thord dixit, et sinum plicans vale dixit et abierat.

Milites eum tardius secuti sunt.

Quindecim post dies, pater et filius per lacum remigabant, una tranquillitas, adhuc die, Storliden ad nuptias ordinandas.

"Haec sedes remigis tuta non est," inquit filius, et stitit ut sedem in qua sedebat corrigat.

Eodem momento sub eo delapsa tabula stabat; arma eiecit, clamorem dedit et excidit.

"Apprehende remum!" Conclamat pater, tendens ad pedes, tenensque remum.

Sed cum filius duos conatus fecisset, invaluit.

"Expectate paulisper!" exclamat pater, remigio filio coepit.

Tum filius supinus revolutus, longo vultu patri dedit, demersit.

Thord vix credere potuit; Ille navem tenuit, et in eo loco, quo filius eius descenderat, intuens, quasi ad superficiem rursus veniret. Surrexerunt aliquae bullae, deinde aliae plures, et tandem una magna quae rumpitur; et lacus ibi tam levis et splendens sicut speculum iterum jacebat.

Per tres dies et tres noctes patrem remigium circum circaque cernebant, nullo cibo aut somno adsumptis; ipse lacus corpus filii traxit. Et ad mane diei tertiae invenit eam, et portavit eam in brachiis suis super colles in villam suam.

Fuerat autem annus ab illa die, cum sacerdos, in sero uno autumnali vespere, audivit aliquem in transitu extra ostium, diligenter quaerens invenire foramen. Sacerdos ianuam aperuit, et ambulabat in alta, macilentus, inclinato forma et pilis albis. Sacerdos diu intuens eum antequam agnovisset. Fuit Thord.

"Esne tam sero ambulans?" dixit sacerdos, et stetit coram eo.

"Ah, Etiam sero est", Thord dixit, et cathedram assumpsit.

Sacerdos quoque quasi expectans discubuit. Longum et longum silentium est. Tandem Thord dixit:

"Habeo aliquid apud me quod velim eleemosynis dare; volo in filio nomine collocari legatum."

Et resurrexit, et posuit pecuniam in mensa, et iterum resedit. Sacerdos reputavit.

"Magna pecunia est", inquit.

"Dimidium pretium agri mei est. Ego eum hodie vendidi."

Sacerdos diu silebat. Tandem rogat, sed leniter.

"Quid nunc facere vis, Thord?"

"Melius."

Ibi aliquamdiu sederunt, Thordus demissis oculis, in Thord defixis oculis sacerdos. Mox sacerdos, lente ac molliter dixit.

"Puto tandem filium tuum veram benedictionem attulisse."

"Ita reor ita me", dixit Thord aspiciens, dum duae magnae lachrymae lento genas percurrebant.

Ex Björnstjerne Björnson (1838-1910).

Featured: *The Old Fisherman*, by Hans Heyerdahl; painted in 1891.
